

Kdo přehlí - žel by to - ho,
 Jak lá - sky zvá - žil mno - ho,
 jenž v pa - mě - ti nás má.
 již sr - dce o - křívá!
 Já v těž - kém zmí - ral ho - ři,
 On při - šel, kříž můj sňal;
 má du - še lá - skou ho - ří
 a zpí - vá pí - seň chval.

2. Jak toho rád bych neměl, / jenž láskou ke mně plá! / Jak naň bych já zapomněl, / jenž mírem v duši vlá! / On, který shlíží z kříže, / mou hanu nese sám; / což nezve On mne blíže: / Pojď k nebes výšinám?
3. Jej věčně rád chci míti, / jenž zahnal smrti sen / a v hoři s duší cítí / a její tlumí sten; / jenž v poslední tu chvíli / mne věrně podpírá, / že na mé pouti k cíli / má víra nezmírá.

KDO PŘEHLÍŽEL BY TOHO

---

4. On k spáse dává v moci / mně svaté slovo své, / z běd vyvádí mě noci, / mou šlépěj k nebi zve, / sám trůn chce ve mně mít / v své záři milosti; / jak neměl bych Jej ctít / vždy v stálé vděčnosti?
5. V mé radosti i hoří / mě osvět obraz tvůj / a v lásky svojí moři / slož bídu a hřích můj! / Svě srdce, žití celé / já Tobě oddávám; / Ty v nebes brány skvělé, / tam domů, ved' mne sám!

---

*On se za nás obětoval,
aby nás vykoupil ze všeho hříchu
a posvětil za svůj vlastní lid,
horlivý v dobrých skutcích.*

Tt 2,14